Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Centru), judecător Larisa Lavric

**Dosarul nr. 2r-1825/25**
(2-25123755-02-2r-19092025)

**D E C I Z I E**
**În numele legii**

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Donțu Ion în interesele lui Lozan Ion,

în cauza civilă la cererea depusă de Lozan Constanța cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor lui Lozan Ion,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2025, prin care a fost admisă cererea înaintată de Lozan Constanța cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor lui Lozan Ion,-

**A C O N S T A T A T:**

**Poziția instanței de fond:**

La 29 august 2025, avocatul Andrușceac Victor în interesele Constanței Lozan a adresat o cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva pretinsului agresor Lozan Ion.

În motivarea cererii a indicat că, se află în relație de căsătorie cu Lozan Ion și au un copil minor comun *****, născut la *****.

La fel a menționat că, violența psihologică și fizică a existat pe tot parcursul relației. Actele de violență la care este supusă se caracterizează prin violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale. Violență fizică se manifestă prin lovituri în diferite regiuni ale corpului, inclusiv în regiunea capului. La aceste acte de violență este prezent și copil minor *****.

A mai relatat că, ultimul act de violență a avut loc la 26 august 2025, or, Lozan Ion i-a aplicat violență fizică și psihologică, lovind-o în regiunea capului. A apelat 112, cazul fiind înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Ciocana cu nr. 14048.

Totodată a consemnat că, la 26 august 2025 în privința soțului a fost emis ordin de restricție nr. 230 pentru un termen de 10 zile, iar anterior, la 21 februarie 2024, în privința lui Lozan Ion a fost emisă ordonanță de protecție pe o perioadă de 30 de zile.

A solicitat Lozan Contanța în interes propriu și a copilului minor *****, cerere privind eliberarea ordonanței de protecţie a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor soțului Lozan Ion, prin aplicarea, pe un termen de 3 luni, a următoarelor măsuri:

- obligarea lui Lozan Ion de a sta departe de locul aflării sale și a copilului minor ***** născut la 0*****, la o distanță ce le-ar asigura securitatea, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând orice contact vizual;
- interzicerea lui Lozan Ion de a vizita locul său de trai;
- interzicerea lui Lozan Ion de a o contacta pe ea și pe copilul minor ***** prin telefon, corespondență sau în orice alt mod.
- Aplicarea măsurilor de protecție cu monitorizarea electronică a agresorului Lozan Ion.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2025, a fost admisă cererea înaintată de Lozan Constanța împotriva lui Lozan Ion, privind eliberarea ordonanței de protecție.

S-a emis ordonanță de protecție, prin care s-a stabilit în favoarea victimelor violenței în familie Lozan Constanța, a.n.*****, IDNP ***** și copilul minor *****, a.n.*****, IDNP *****, pe un termen de 3 (trei) luni, următoarele măsuri de protecție a victimei violenței în familie, față de agresorul Lozan Ion, a.n.*****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău *****, după cum urmează:

- s-a obligat Lozan Ion de a sta departe de locul aflării victimei Lozan Constanța și a copilului minor *****, la o distanță ce ar asigura securitatea victimelor de minimum 300 metri, excluzând orice contact vizual;
- s-a interzice lui Lozan Ion oricare contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima Lozan Constanța și copilul minor *****;
- s-a interzis lui Lozan Ion de a vizita locul de trai al victimei și a copilului minor de pe adresa: mun.Chișinău, *****.

Măsurile de protecție s-au aplicat în mod obligatoriu cu monitorizare electronică a agresorului Lozan Ion.

S-a explicat victimei violenței în familie şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a încasat de la Lozan Ion în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei.

Pentru a da o astfel de soluție instanța, reținând argumentele invocate de către avocatul Andrușceac Victor, în interesele Lozan Constanței și a copilului minor *****, în coroborare cu materialele prezentate și a relatărilor expuse în cerere și în ședința de judecată, a concluzionat că cererea victimei privind aplicarea măsurilor de protecție este întemeiată, iar comportamentul lui Lozan Ion generează victimei suferințe psihice, economice și fizice asupra petiționarei, acțiunile ofensive din punct de vedere emoțional, aspecte care consolidează percepția de pericol și starea de disconfort psihologic și fizic permanent.

**Solicitarea recurentului:**

La 15 septembrie 2025, avocatul Donțu Ion în interesele lui Lozan Ion, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2025, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond și anularea ordonanței de protecție cu emiterea unei noi decizii prin care cererea înaintată de Lozan Constanța să fie respinsă ca neîntemeiată.

**Argumentele părților:**

În motivarea recursului avocatul Donțu Ion în interesele lui Lozan Ion a menționat că, consideră încheierea împreună cu ordonanța de protecție ca fiind neîntemeiate, nefondate, rezultate din aprecierea incorectă a legislației în vigoare dar și prematur emise, urmând a fi casate de către instanța de recurs prin prisma următoarelor circumstante şi motive.

A menționat că, cele relatate în cererea cu privire la emiterea ordonanței de protecție nu corespunde adevărului şi în acest sens - nu există nici un înscris, iar toate mijloacele de probă prezentate (ordinul de restricție, rapoarte, procese-verbale) sunt doar niste formalități îndeplinite de către autoritățile competente, care în pofida faptului neintrării în esență a unui caz clasic de violență în familie, să verifice mai riguros cazurile de violență domestică și să sancționeze corespunzător pe cei care încalcă legea, sunt dipuşi să întocmească anumite formulare tipizate şi să creeze astfel o imagine distorsioată).

A mai relatat că, un raport de expertiză judiciară/medico-legală şi/sau un raport de expertiză psihiatrico-psihologică lipseşte pentru a constata cu exactitate că victima a fost supusă violenței fizice şi violenței psihologice.

La fel a specificat că, nu poate fi de acord cu argumentele acceptate de către prima instanță și nici cu cele menționate de către pretinsa victimă la examinarea cererii, deoarece acestea nu au fost verificate şi nu pot fi apreciate în coraport cu alte probe (pentru că alte probe nu există), pentru a le putea da credibilitate.

A mai notat că, instanța de fond a concluzionat în mod eronat că, Lozan Ion prezintă pericol pentru soția sa Lozan Constanța și al copilului minor ***** a.n. ***** şi a aplicat nejustificat măsuri de protecție pe o perioadă de 3 luni, așa cum la materialele cauzei nu există un raport de evaluare psihologică a copilului care ar proba existența violenței psihologice din partea tatălui. Or, starea psihologică, prezența semnelor de abuz fizic sau psihologic, impactul traumei, factorii şi circumstanțele traumei pot fi constatate doar print concluzia unui specialist sau expert şi nu doar prin declarațiile victimei. Instanța de fond în mod vag îşi motivează hotărârea pe interesul superior al copilului, fără a indica care au fost ariile de evaluare a intereselor copilului şi cum limitarea lui de a comunica cu tatăl său ar servi acest interes.

Totodată a relevat că, instanța de fond incorect a stabilit că în speta dedusă judecății au fost identificate acte de violență fizică și psihologică admise de către presupusul agresor Lozan Ion față de Lozan Constanța, or, la materialele cauzei nu se contin careva probe pertinente care ar confirma existenta acțiunilor de agresiune fizică și psihică față de pretinsa victimă. Mai mult ca atât, cererea victimei privitor la eliberarea ordonenței de protecție a fost examinată în lipsa lui Lozan Ion, care fiind contactat telefonic, a informat

instanța de judecată că se află în afara teritoriului municipiului Chișinău și că nu se va putea prezenta la ședința de judecată

A mai indicat în cererea de recurs că, de fapt Lozan Constanța îl amenință pe soțul Lozan Ion despre faptul că îi va lua copilul, îl numeşte cu cuvinte necenzurate fapt ce se atestă din convorbirile SMS dintre cei doi, îl umileşte pe Lozan Ion referidu-se la vârsta ultimului, deoarece diferența de vârstă dintre cei doi este de aproximativ 8 ani.

Totodată a specificat că, apartamentul nr. ***** amplasat pe *****9 din mun. Chişinău, unde locuiesc soții Lozan, aparține exclusiv cu drept de proprietate cet. ***** a.n. *****, mama recurentului Lozan Ion, iar soția Lozan Constanța este revoltată pentru faptul că nu are o cotă parte din imobilului respectiv, devreme ce Lozan Ion are intenția de a divorța de aceasta, astfel de nenumărate ori i-a propus desfacerea căsătoriei pe cale extrajudiciară, iar Lozan Constanța a refuzat, inițiind astfel conflicte în familie. Acest lucru în nici un caz nu poate fi asimilat sau interpretat ca violență în familie, deoarece în utimul caz, prin adresarea în instanța de judecată ar putea fi clarificate litigiile apărute între soți.

A mai afirmat că, de fapt circumstanțele au fost interpretate eronat de către prima instanță au dus la „izgonirea" lui Lozan Ion din casa ce îi aparține mamei sale cu drept de proprietate şi limitarea drepturilor ultimului de dispoziție, posesie şi folosință asupra bunului său, în lipsa oricărui raționament şi temei legal. Ca urmare a răspândirii de către pretinsa victimă a unor informații care sunt eronate, fals tălmăcite, instanța de fond a trecut cu vederea situația faptică reală, examinând în mod superficial cererea și dând o soluție pripită.

La fel a notat că, în rezultat a unei victimizări artificiale, prin adresarea nejustificată la poliție la data de 26.08.2025, pretinsa victimă Lozan Constanța a încercat să creeze motive pentru a se adresa mai târziu instanței de judecată cu o astfel de cerere, motive faptice nu au existat, însă totuşi a obținut cu succes să inducă în eroare organele de ocrotire a normelor de drept.

Astfel a concluzionat că, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție depusă de Lozan Constanța, nu a fost prezentată absolut nici o probă pertinentă instanței de fond, ce ar putea ridica o problemă evidentă de existență a violenței în acțiunile recurentului Lozan Ion şi a aplica măsuri de protecție față de intimata Lozan Constanța şi a copilului minor. Argumentele invocate în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție nu au fost probate de către reclamantă, respectiv cererea înaintată de către aceasta se bazează doar pe afirmațiile fără careva suport probator. Declarațiile intimatei nu sunt suficiente pentru emiterea unei hotărâri prin care se limitează drepturile recurentului, mai mult decît atît acestea sunt contrazise de afirmațiile recurentului, care au aceeaşi putere probantă. Respectiv, instanţa de fond a emis neîntemeiat încheierea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței familiare, deoarece petiționara a indicat pur formal şi declarativ în cererea sa circumstanțele actului şi situației de violență familiară, fără a proba real existența acestui fapt, fără a concretiza şi descrie intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care ar indica la necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

La 24 octombrie 2025, avocatul Andrușciac Victor a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, menționînd că recursul este depus tardiv.

**Termenul de declarare a recursului:**

În conformitate cu art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil, constatând că la 29 august 2025, printr-o poștă de e-mail comunicată grefierului de către Lozan Ion i-a fost expediată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025, prin urmare termenul de declarare a recursului împotriva încheierii de 15 zile de la comunicarea acesteia a expirat la 13 septembrie 2025 (zi de sâmbătă), așadar recursul înaintat la 15 septembrie 2025 (zi de luni), este depus în interiorul termenului legal.

**Aprecierea instanței de recurs:**

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 2 Legii nr. 45/01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În conformitate cu prevederile normei menționate *violenţă psihologică* reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învăţământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o

stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Norma menționată apreciază *violența fizică* ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

În temeiul art. 3 Legii menţionate, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 12 alin. (1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie, iar art. 13 alin. ($2^1$) stabilește că, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul art. 15 Legii menționate, instanța de judecată este în drept să stabilească măsuri de protecţie pe un termen de până la trei luni, urmând să fie retrase măsurile de protecţie odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea măsurilor date şi a pericolului real. Prevederi similare se conţin şi în Capitolul $XXII^2$ Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Conform art. $278^3$ Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protective în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

Potrivit art. $278^4$ alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protective se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau

ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform art. 278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.

Potrivit art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, Declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. La ședința de judecată, victima poate fi însoțită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral și care are obligația de confidențialitate. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond just a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, probatoriu administrat la caz atestă că Lozan Constanța și Lozan Ion se află în relație de căsătorie din***** *****, având un copil minor - ***** născut la *****, ce locuiesc pe adresa: mun.Chișinău, *****. (f.d.8, 9).

Pe parcursul căsătoriei și în ultima perioadă Lozan Ion a manifestat agresiune verbală și psihologică față de soția sa Lozan Constanța, iar ultimul act de violență a avut loc la 26 august 2025, cînd intimata aflându-se la domiciliu, a fost agresată psihologic și fizic de către soțul Lozan Ion, care i-a aplicat lovituri în regiunea capului, fapt despre care a informat poliția, apelând la serviciu 112.

Totodată Colegiul atestă că, urmare a examinării circumstanțelor cazului, la 26 august 2025, ora 09:30, a fost emis Ordinul de restricție de urgență nr.230 în privința agresorului Lozan Ion, pe un termen de 10 zile, victima fiind îndreptată la Centrul de Medicină legală al Ministerului Sănătății, în vederea efectuării examinării medico-legală.

Concomitent, din materialele cauzei urmează că comportamentul agresiv a lui Lozan Ion față de Lozan Constanța au fost întreprins în prezenta copilului minor.

Astfel, Colegiul judiciar consideră că, manifestările deviante incluse în comportamentul lui Lozan Ion sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională și fizică a Lozan Constanței și copilului său și se circumscriu fenomenului violenței în familie.

La fel, Colegiul subliniază că, starea de fapt dintre părți pune în evidență caracterul serios al neînțelegerilor și altercațiilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă Lozan Constanța și copilul minor, existând posibilitatea reală ca aceasta să fie supusă unor acte de violență domestică din partea lui Lozan Ion.

Prin cererea înaintată, Lozan Constanța în interes propriu și în interesul copilului minor *****, a pretins eliberarea unei ordonanțe de protecție, invocînd pericolul real și iminent al aplicării violenței verbale, psihice și fizice din partea lui Lozan Ion.

Aplicând prevederile legale menționate *supra* la caz, instanța de recurs reține că, într-adevăr, art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă stabilește că declarația independentă a

victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Totodată, la caz se confirmă că reprezentanții Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău au documentat la 26 august 2025, cazul de aplicare a violenței fizice și psihice de către Lozan Ion, fapt confirmat și prin informația ofițerului operativ de serviciu Paladi D. (f.d.11), procesul – verbal de consemnare a plângerii verbale din 26 august 2025 (f.d.12), procesul-verbal de constatare (f.d.13); chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, care a fost evaluat cu un nivel de risc ridicat (f.d.14-15).

Totodată la 26 august 2025 a fost emis ordinul de restricție de urgență nr.230, ora 9:30, prin care se atestă că în privința lui Lozan Ion s-a dispus: obligarea lui Lozan Ion să părăsească imediat locuința comună situată în mun.Chișinău, *****.

S-a interzis lui Lozan Ion în perioada de acțiune al ordinului de restricție de urgență:

- contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Lozan Constanța - soția ;

- să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima/victimele le frecventează;

- interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de comunicare, cu victima;

- să păstreze şi să poarte armă.

Măsurile de restricţie stabilite în pct.2.s-au aplicat pentru un termen de 10 zile începând cu ziua de 26 august 2025, ora 10:00 și până la ziua de 4 septembrie 2025, ora 10:30 (f.d.18-19).

La fel, Colegiul subliniază că, starea de fapt dintre părți pune în evidență caracterul serios al neînțelegerilor și altercațiilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă Lozan Constanța și copilul minor *****, existând posibilitatea reală ca aceștia să fie supuși unor acte de violență domestică din partea lui Lozan Ion.

Respectiv, prima instanță corect a constatat că agresorul, prin comportamentul său și-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, accentuând că statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie.

Instanța de recurs apreciază critic argumentele aduse de către Lozan Ion cu privire la lipsa unor probe pertinente care ar dovedi aplicarea violenței față de pretinsele victime, or, materialele cauzei atestă cert că acțiunile acestuia prezintă pericol pentru viața și integritatea acestora, considerent din care organele de poliție au constatat conflictul care a generat în agresiune fizică.

Totodată, instanța de recurs menționează că, argumentele invocate de către Lozan Ion în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Colegiul civil respinge ca fiind lipsite de suport afirmațiile părții recurente cu privire la faptul că nu a fost atestat un careva pericol eminent de aplicare a măsurilor de protecție victimelor violentei în familie, or cele constatate supra demonstrează contrariul.

Cu referire la solicitarea recurentului de a revoca ordonanța de protecție, în special monitorizarea electronică, dat fiind faptul că minorul a părăsit teritoriul R.Moldova, aflîndu-se împreună cu intimata Lozan Constanța în Germania, Colegiul civil atestă că fiind instituită legal, întemeiat, în scopul protecției efective împotriva violenței în familie, această măsură de protecție urmează a fi executată pe întreaga perioada de valabilitate instituită.

Colegiul mai reține că, CtEDO a accentuat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private și de familie și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Totodată, CtEDO (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02) a remarcat că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenției Europene (clauza non-discriminare), indicând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate și că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vîrstnici), și, la fel, pe principiul toleranței *"zero"*, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin urmare, Colegiul civil subliniază că, pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a opri grava intervenție asupra integrității psihologice și fizice a victimei, cerințele privind aplicarea măsurilor de protecție sunt justificate.

Din considerentele expuse *supra*, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea înaintată de Lozan Constanța în interesul ei și a copilului minor *****, privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 29 august 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

**D E C I D E** :

Se respinge cererea de recurs declarată de către avocatul Donțu Ion, în interesele lui Lozan Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025, privind admiterea cererii depuse de Lozan Constanța în interes propriu și a copilul minor *****, cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, admise de Lozan Ion.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu